

lægge Miner i dens Farvande og træffe de i saa Henseende strengt nødvendige maritime Forholdsregler, dog saaledes, at Finland straks giver Meddelelse desangaaende til Folkeforbundsraadet.

Artikel 7 indeholder de Bestemmelser, der skal sikre Konventionens Effektivitet, og henlægger Beslutningen derom til Folkeforbundets Raad. De kontraherende Parter, deriblandt ogsaa Danmark, forpligter sig efter de i Konventionen fastsatte Regler til at bidrage til de Forholdsregler, som Folkeforbundsraadet træffer Beslutning om for at sikre Konventionens Overholdelse eller tilbagevise mulige Krænkelser af den. I paakommende Tilfælde kan Garantimagterne enkeltvis eller i Forening henvende sig til Raadet, der i saa Fald opfordrer alle Garantimagterne til at tage Sæde i Raadet uden Hensyn til, om de er Medlemmer af Forbundet eller ej. Ganske vist medfører Konventionen saaledes en Garantiforpligtelse for de underskrivende Magter, naar Beslutning derom er taget af Folkeforbundsraadet i Henhold til Artikel 7, men da samtlige disse Magter skal tage Del i Raadets Beslutning derom, og der til denne udkræves Enstemmighed, bortset fra den Stemme, som afgives af Repræsentanten for den Magt, der beskyldes for at have krænket Konventionen, vil nogen for den enkelte Stat bindende Beslutning ikke kunne foreligge, medmindre den paagældende Stat selv ved sin Stemmeafgivning forud har samtykket i denne Beslutning. Hvis der ikke opnaas Enstemmighed i Raadet, er enhver af de underskrivende Magter berettiget, men, som det fremgaar af Ordlyden, ikke forpligtet til at tage de Forholdsregler, som det med Garantimagternes tilkaldte Repræsentanter udvidede Raad maatte have anbefalet med to Trediedele af Stemmerne, idet der ogsaa i dette Tilfælde ses bort fra den Stemme, som afgives af Repræsentanten for den Magt, som beskyldes for at have krænket Konventionen. Denne sidste Bestemmelse tilsigter at give Konventionen forøget Effektivitet derigennem, at der som sagt, selv om der ikke opnaas Enstemmighed i Raadet, og Forudsætningen for alle Garantimagternes pligtmæssige Indgriben saaledes glipper, hjemles en Ret for hver enkelt Signatarmagt til at tage saadanne Forholdsregler, som Raadet maatte have antaget med to Trediedele Majoritet. Da Forbundsraadet for Øjeblikket bestaar af 8 Medlemmer, og 3 af de 10 Traktatmagter i Forvejen er repræsenteret i Raadet, vil Raadet altsaa, naar alle Garantimagterne efterkommer Indkaldelsen,

bestaa af 15 stemmeberettigede Medlemmer, idet hver Magt kun har een Stemme. Et Flertal paa $\frac{2}{3}$ vil saaledes normalt kræve, at 10 Magter er enige. Denne Bestemmelse yder en ikke ringe Garanti for Konventionens Overholdelse. Paa den ene Side maa det nemlig anses for temmelig sikkert, at der indenfor to Trediedele Flertal vil findes Stater, som vil gribe aktivt ind i Tilfælde af Brud paa Konventionen. Paa den anden Side tør det vel anses for givet, at der ikke foreligger nogen Krænkelse af Konventionen eller nogen virkelig Trusel om Krænkelse, hvis der ikke i Raadet kan samles to Trediedele Flertal om at anbefale hensigtsmæssige Forholdsregler.

Artikel 7 bestemmer endelig, at dersom Øernes Neutralitet maatte være bragt i Fare ved et Angreb, der pludselig rettes enten mod Øerne selv eller gennem disse mod det finske Fastlandsomraade, kan Finland tage de fornødne Forholdsregler indenfor Øgruppens Omraade for at standse Angriberen eller trænge ham tilbage, indtil Signatarmagterne i Overensstemmelse med Konventionen bliver i Stand til at gribe ind for at skaffe Neutraliteten respekteret. Under saadanne Omstændigheder paahviler det Finland uopholdeligt at henvende sig til Raadet for at give dette Underretning om de tagne Forholdsregler.

Jeg har i det foregaaende tilladt mig at gøre Rede for Konventionens Hovedtræk uden at holde mig strengt til Artiklernes Rækkefølge. Af Konventionens andre Bestemmelser skal jeg nævne, at Finland ved Artikel 1 udtrykkeligt bekræfter de allerede bestaaende Forbud imod Anlæg og Opretholdelse af Befæstninger m. m. Ifølge Artikel 8 skal Konventionen gælde uanset muligt indtrædende Forandringer i den nuværende status quo i Østersøen. Det Omraade, Konventionen omfatter, er geografisk bestemt ved Artikel 2. Øernes Søterritorium er fastsat til $\frac{3}{4}$ Mil fra Lavvandslinien, dog saaledes, at Søterritoriet ikke paa noget Punkt strækker sig udenfor den positive Afgrænsning, som Konventionen fastsætter. Dette har den Betydning, at mod Øst Søterritorialgrænsen, der egentlig skulde bestemmes ved Midterlinien i Skiftet, af praktiske Grunde falder sammen med Grænsen for Øerne. Mod Vest faar denne Bestemmelse Betydning for Fastsættelsen af Territorialgrænsen ved Klippen „Märket“. De saaledes afgrænsede Øer med deres Søterritorium danner den neutraliserede Zone, som Konventionen gælder for.

Ifølge Artikel 9 skal Folkeforbundets Raad anmodes om at underrette alle Med-